

Sadržaj	
Religija.....	2
Sveti prostor.....	8
Sveto vreme i mitovi.....	10
Mitovi.....	11
Sakralnost prirode I kosmicka religija.....	12
Zena,zemlja I plodnost.....	12
Ljudska egzistencija.....	13
Zakljucak.....	16
Literatura.....	17

Religija

Религија је друштвена појава која подлеже одређеним законима настајања, развоја и нестајања. Религију можемо дефинисати и као духовну повезаност једне групе људи са неким вишим, светим бићем, односно Богом. Бог је људска замисао о некој натприродној, оностраној сили. И сама реч религија води порекло од латинске речи “religare” што значи поново свезати, преповезати. Дакле, религија је облик друштвене свести у коме се природне и друштвене силе приказују као натприродне, независне од човека, природе и историје. Свака религија подразумева више или мање једноставно учење које се односи на суштину, сврху и порекло свега постојећег. Такође, свака религија подразумева одређене облике верских заједница, као и одређене обреде, ритуалне радње које се обављају на посвећеним местима, односно у одређеним институцијама (цркве, џамије, синагоге, храм). Постоје три основне групе теорија религије. Према првој, религија је изум једне (обично владајуће односно привилеговане) групе људи као средство заштите привилегија исте те групе људи. Према другој групи теорија, религија је трајна егзистенцијална карактеристика људског бића. Најзад, према трећој групи теорија, религија је само људска склоност ка сујеверју произашла из недовољног познавања праве природе ствари.

Први облици религије јављају се још у првобитној људској заједници као последица човековог увиђања да се многе ствари у природи дешавају и без његове воље и да он на те појаве не може да утиче нити да их контролише ма колико се трудио. Такве појаве су на пример суше, поплаве, муње, громови и слично. Тако је човек дошао на идеју о постојању виших сила. Тако су у човековом уму настали први облици “богова” који су симболизовали јединствене моћи које суверено владају човековим постојањем. Човек је настојао да ове више силе умилостиви молитвама и жртвовањем. Постоје две врсте религија, политеистичке религије и монотеистичке религије. За политеистичке религије (грчки: poli - више, много и theos - бог) карактеристично је веровање у више богова, различита божанства која владају различитим секторима природе и људског деловања. Политеизам је карактеристичан за старе, природне, паганске религије. Политеистичке религије су више ритуалне, обредне него теоријске. Политеистичке религије углавном не теже ширењу за разлику од монотеистичких. Најзначајније старе религије су биле политеистичке (египатска, старогрчка, римска...). Готово сви народи на тлу Европе су пре примања хришћанства исповедали разне паганске, природне, политеистичке религије. Иако су политеистичке религије по настанку старије од монотеистичких, данас су готово ишчезле.

За монотеистичке религије (грчки: monos - један и theos - бог) је карактеристично обожавање једног бога, и то је основна разлика у односу на политеистичке религије. Друга битна разлика између политеистичких и монотеистичких религија је у томе што су политеистичке религије махом народне религије, док су монотеистичке религије наднационалне и универзалне (изузетак је јеврејска религија) и у начелу се не ограничавају на један клан, племе, народ или државу. Монотеистичке религије настајале су у периоду од шестог века пре нове ере до седмог века нове ере.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com